

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **J. K.**, bytem Železárenská 15, Ostrava – Mariánské Hory, zastoupeného Mgr. Václavem Erbanem, advokátem se sídlem Sokolská 21, Ostrava 1, proti žalovanému **Magistrátu města Ostravy**, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava – Moravská Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2004, č. j. SVZ/1/3229/04/Vaš, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Ca 152/2004, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 1. 2006, č. j. 22 Ca 152/2004 - 74,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozhodnutí bylo zamítnuto odvolání žalobce (dále též „stěžovatel“) proti rozhodnutí MUDr. M. K., praktické lékařky, ze dne 13. 2. 2002, vydaného podle § 77 a odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 9. 2005, č. j. 22 Ca 152/2004 - 60, byla žaloba proti tomuto rozhodnutí jako nedůvodná zamítnuta. Proti tomuto rozsudku podal žalobce v zákonné lhůtě prostřednictvím svého zástupce kasační stížnost. Dne 24. 11. 2005 byl stěžovatel krajským soudem vyzván, aby ve lhůtě deseti dnů od doručení výzvy zaplatil soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 3000 Kč. Současně byl stěžovatel poučen o možnosti požádat soud o osvobození od soudního poplatku. Pokus o doručení zápisky stěžovateli byl učiněn dne 25. 11. 2005 na jím uvedenou adresu, stěžovatel však nebyl

zastižen a zásilka byla uložena s tím, že stěžovatel byl vyrozuměn o jejím uložení; zásilku si však na poště nevyzvedl. Totožná výzva k zaplacení soudního poplatku byla doručena zástupci žalobce dne 25. 11. 2005. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 1. 2006, č. j. 22 Ca 152/2004 - 74, bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, neboť podle soudu stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti, ačkoliv k tomu byl soudem vyzván.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel včasnou kasační stížnost, v níž namítl pochybení soudu, který zastavil řízení o kasační stížnosti z důvodu nezaplacení soudního poplatku. Stěžovatel uvedl, že jeho jediným zdrojem obživy je měsíční příjem ve výši 7 546 Kč, což doložil potvrzením. Stěžovatel vyslovil přesvědčení, že bez ohrožení základních životních potřeb mu jeho příjem neumožňuje zaplatit soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti, protože by stěžovatel měl být zcela nebo zčásti osvobozen od povinnosti soudní poplatek zaplatit. Stěžovatel proto navrhl, aby usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 1. 2006, č. j. 22 Ca 152/2004 - 74, bylo zrušeno.

Vyjádření žalovaného k této kasační stížnosti nebylo podáno.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel uplatnil důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení. Stěžovatel je přesvědčen, že nebyly splněny zákonné podmínky pro zastavení řízení o kasační stížnosti, neboť stěžovatel je nemajetný, přičemž jeho příjem činí měsíčně 7546 Kč, což mu podle jeho tvrzení bez ohrožení základních životních potřeb neumožňuje soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti zaplatit.

V dané věci není sporu o tom, že proti usnesení krajského soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku je možné podat kasační stížnost [§ 102, § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.]. Tou lze ovšem namítat jen nezákonnost takového rozhodnutí, tedy že za dané skutkové a právní situace nemělo být vydáno. Lze v ní tak tvrdit např. že soud stanovil účastníkovi k dodatečnému zaplacení soudního poplatku příliš krátkou lhůtu, že výzva neobsahovala řádné poučení o následcích nezaplacení soudního poplatku, že výzva k dodatečnému zaplacení soudního poplatku nebyla účastníkovi řízení či jeho zástupci řádně doručena, že účastník soudní poplatek ve skutečnosti zaplatil, že účastník poplatkové povinnosti nepodléhá, nebo poplatková povinnost neodpovídá zákonu, že řízení bylo zastaveno dříve než bylo rozhodnuto o žádosti účastníka o osvobození apod. V daném případě stěžovatel kasační stížnost podal, ovšem jeho námitka týkající se nedostatku prostředků pro zaplacení soudního poplatku nemůže být sama o sobě důvodem pro vyhovění kasační stížnosti. Stěžovatel byl po celou dobu řízení před soudem zastoupen advokátem. Soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti byl přitom splatný již podáním kasační stížnosti a zástupci stěžovatele nebránilo nic v tom, aby v kasační stížnosti požádal o osvobození od soudního poplatku pro řízení o kasační stížnosti. Tak však neučinil a nijak nereagoval ani na výzvu soudu k zaplacení soudního poplatku, od jejíhož doručení uplynuly do okamžiku zastavení řízení o kasační stížnosti více než dva měsíce. Za této situace, kdy byl stěžovatel

ve výzvě k zaplacení soudního poplatku upozorněn na možné procesní následky nezaplacení soudního poplatku a byl rovněž poučen o možnosti požádat o osvobození od soudního poplatku, nemůže být již předložení listin dokládajících tvrzenou nemajetnost stěžovatele až v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí o zastavení řízení právně relevantní. Vzhledem k tomu, že se jednalo o jedinou stížnostní námitku a jelikož Nejvyšší správní soud neshledal v postupu krajského soudu ani žádné jiné pochybení, k němuž by byl nucen přihlížet z úřední povinnosti, dospěl k závěru, že důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. není dán.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žalobce žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. června 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu